

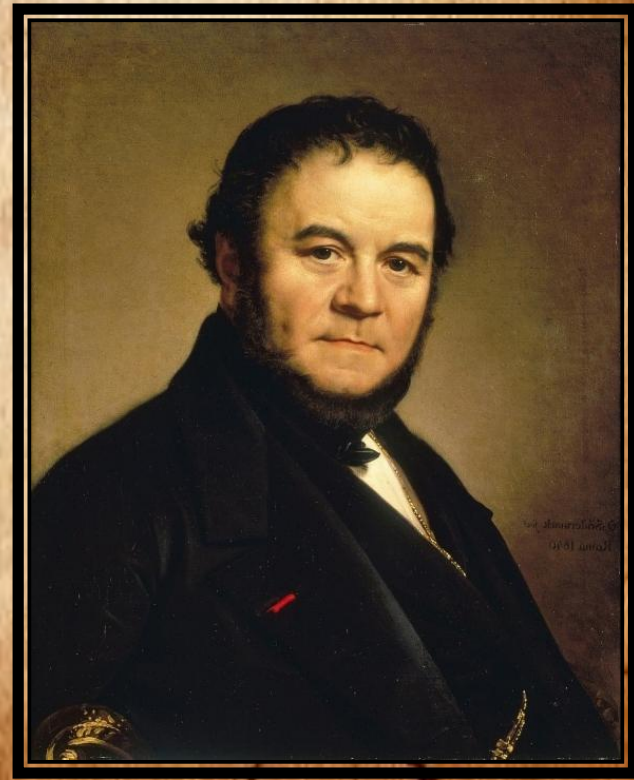

**Видатні письменники
Франції**

Анрі-Марі Бейль Стендаль

Народився в Греноблі на півдні Франції в сім'ї адвоката. Коли письменникові було 7 років , він втратив матір . Батько був вельми черствим і грубим чоловіком , тому ніжна натура хлопчика тяглася до дідуся по матеріної лінії , який прищеплював хлопчикові ідеали просвітництва: тягу до знань і служінню своїй Батьківщині , любов до мистецтва та літератури .

У 13 років хлопчика відправили вчитися в центральну школу Гренобля , де йому пророкували майбутнє інженера , у хлопця були явно виражені здібності до математики та інших точних наук.

Великий вплив на юного Анрі справила особистість Наполеона , який вибився з низів суспільства , цей приклад зіграв головну роль у тому , що юнак вступив до армії Наполеона , з яким пройшов безліч

країн : Німеччину , Польщу , Австрію , Росію. Після падіння

Наполеона почався період

Реставрації : аристократи повернули собі владу , намагалися відновити старі порядки , тобто свої привілеї. Вони переслідували однодумців Наполеона , тому Стендаль був змушений покинути Батьківщину і емігрувати до Італії , де і почалася його літературна діяльність , спочатку він писав книги про мистецтво Італії .

Хоча для Бейля ця країна і була чужою, вона стала для нього ще однією Батьківщиною, мало того в Італії відбувається дія його найбільших романів. Він був попросту захоплений цією країною: італійська опера, музика Чімарози і живопис Корреджо.

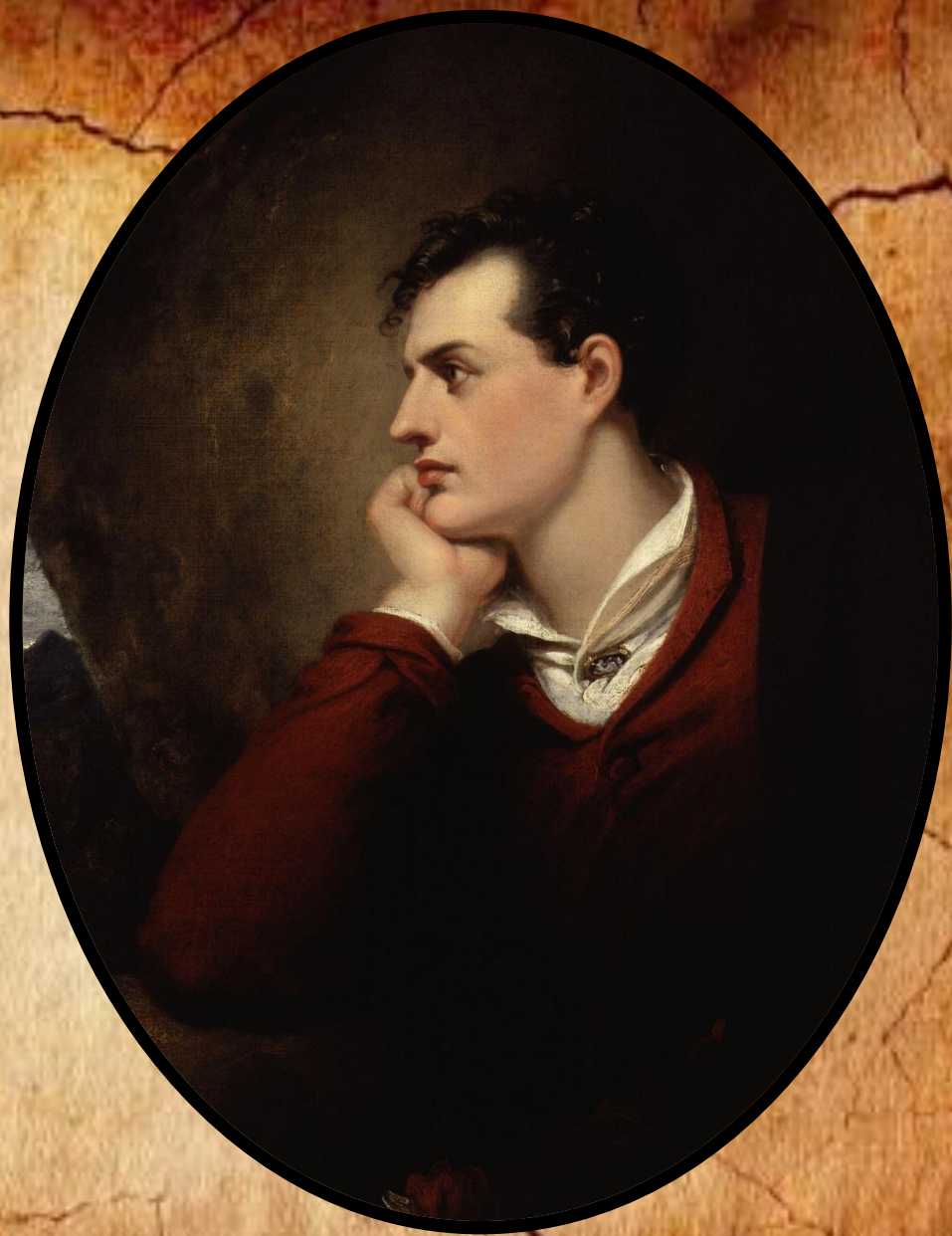
Стендаль був у захваті від італійців і їхнього темпераменту, вважав його більш природним, ніж французький.

Італія, особливо Рим і Мілан, так полюбилася йому, що він навіть запропонував висікти на своєму могильному камені слова: "*Enrico Beyle, Milanese*" ("Енріко Бейль, Міланець"). А ще він любив італійських жінок, з цього часу все його життя це просто мемуари любовних пригод в Італії.

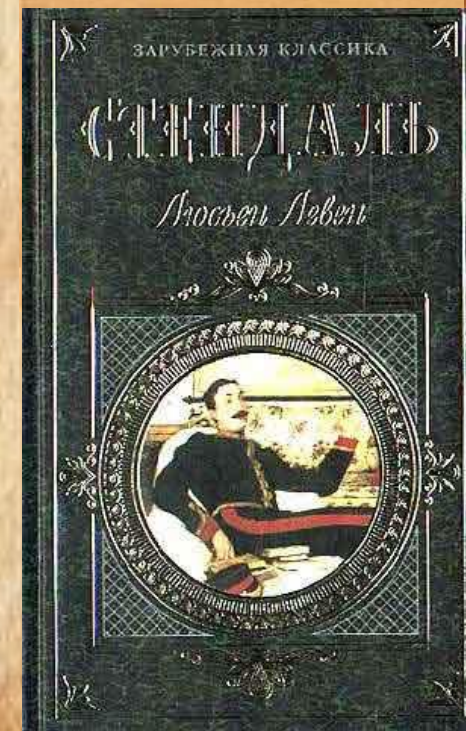
В 1806 році повернувся в армію як інтендант наполеонівських військ. Перебуваючи на службі в цій якості до 1814 року, побував але багатьох країнах Європи, був свідком Бородінського бою й втечі французів з Росії. В 1814-м виїхав в Італію, де подружився з Байроном.

З 1821 року жив у Парижі, співпрацюючи із французькими й англійськими опозиційними видавництвами. В 1830 році став французьким консулом у Трієсті, потім у місті Чивитавеккья, де провів останнє десятиліття свого життя.

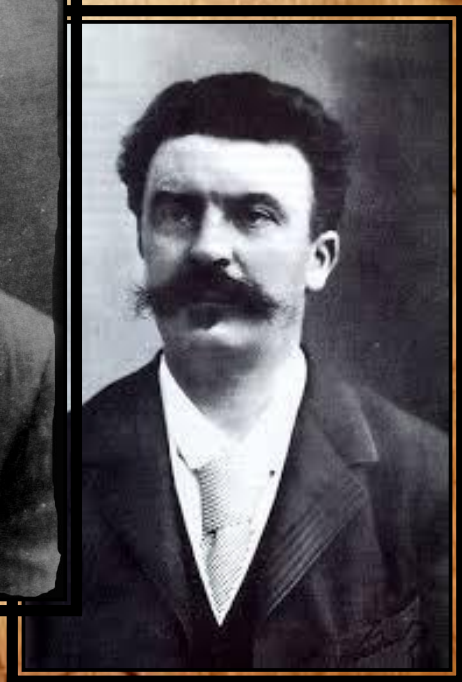
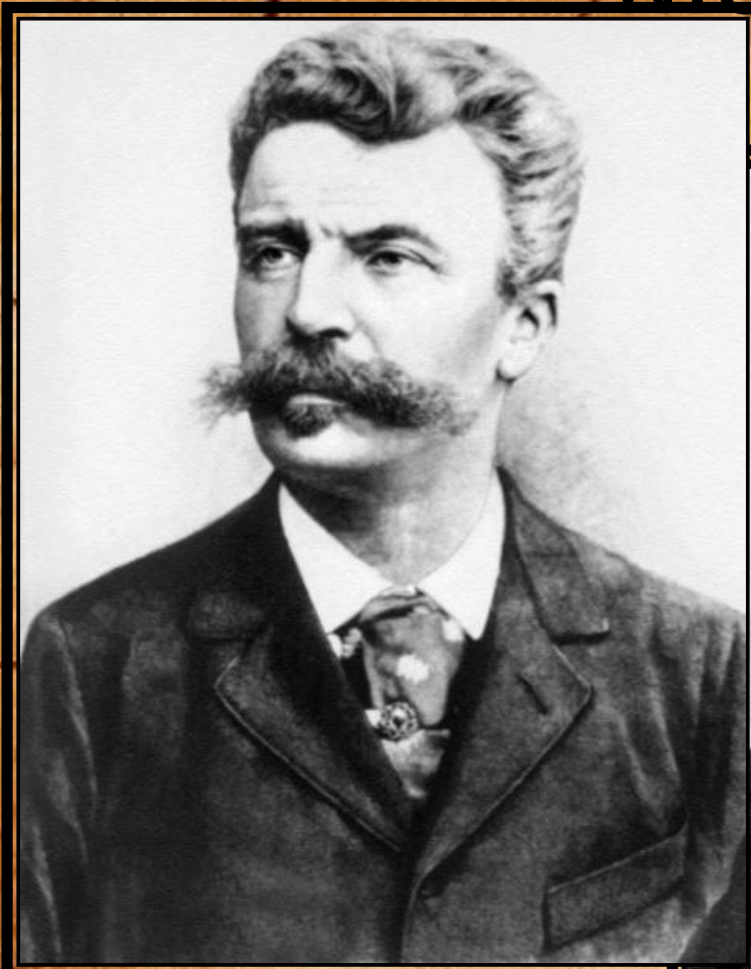
Найвідоміші твори

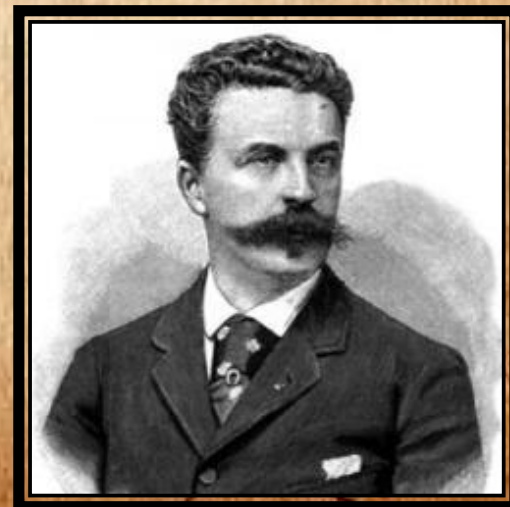
Раптова смерть від
серцевого нападу
22 березня 1842
завадила дописати
два романи
« Люсьєн Левен » і
« Ламьель ».

Анрі-Рене-Альбер-Гі де Мопассан

Народився в Нормандії в 1850 році. Батько його був з дворян, які розорилися, а мати з культурної буржуазної сім'ї. Можливо, любов до мистецтва Мопассан успадкував від батька. Той славився своєю любов'ю до музики, до живопису, до літератури. Після народження Ерве, другої дитини в сім'ї, подружжя розійшлося. Мати великого письменника переїхала в приморське місто Етрета.

Гі де Мопассан був дуже активною дитиною , він досконально вивчив край , в якому провів своє дитинство.

Прекрасно знав життя простих селян , фермерів і рибалок , сам любив виходити з ними на море , рибалити , ставити вітрила. Все це знайшло своє відображення в його творчості.

віддали в духовну семінарію. Будучи активним і бешкетним дитиною , він не зміг змиритися з суворою життям семінарії. Гі не раз збігав звідти додому і якось навіть написав забавне послання у віршах : «Давно від світу відчужений » , де сказано , що заживо ховати себе він не збирається , а хоче

У 16 років хлопець був відданий в лицей , а в 20 Гі де Мопассан вступив на юридичний факультет , але тут розігралася війна. Замість навчання хлопця направили на франко-

Слава

письменника

прийшла до Гі де

Мопассаном в 1880

році , після успіху

« Пампушки» .

Завдяки цьому він

виклопотав собі 6 -

місячну відпустку і

повною мірою

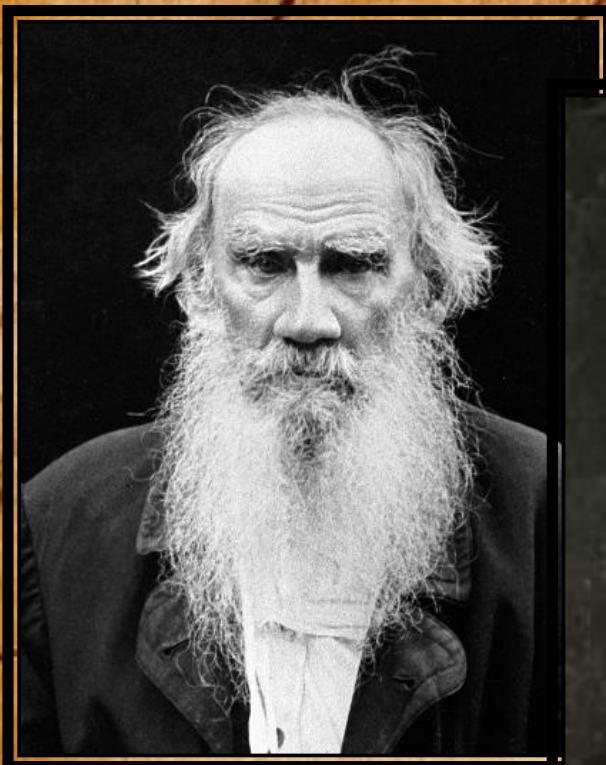
зайнявся

творчістю.

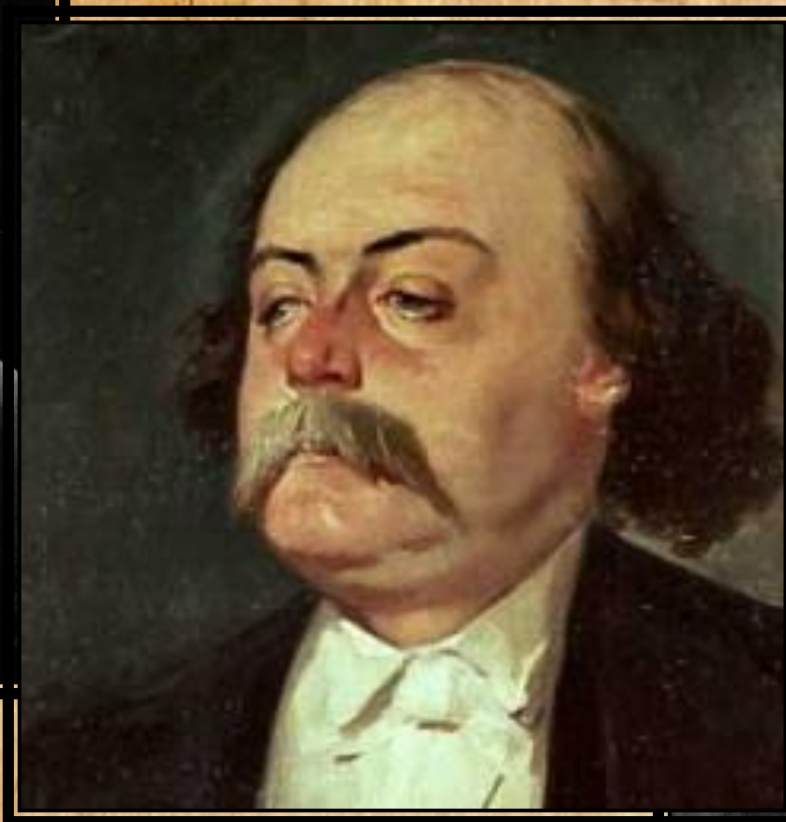
ПАМПУШКА

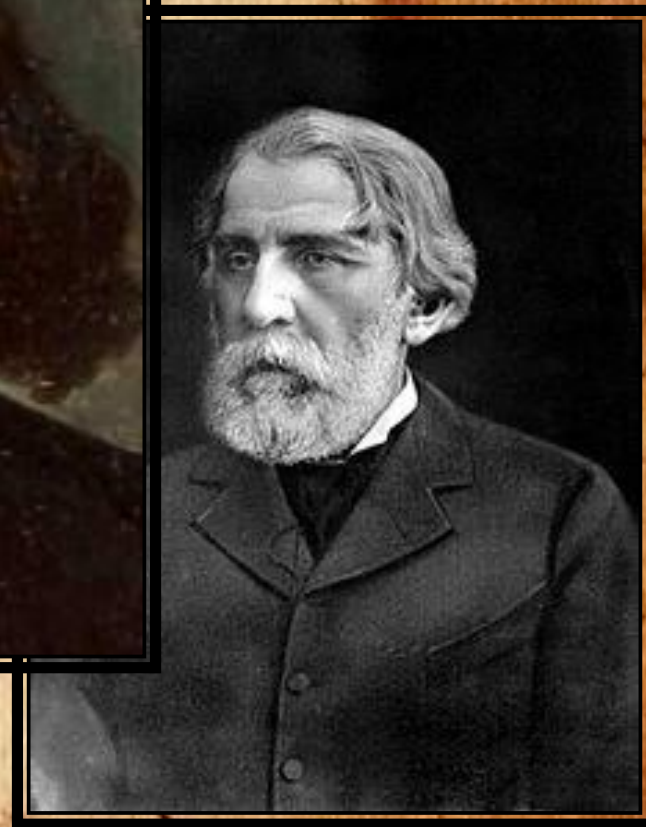
Наставники

Л. Толстой

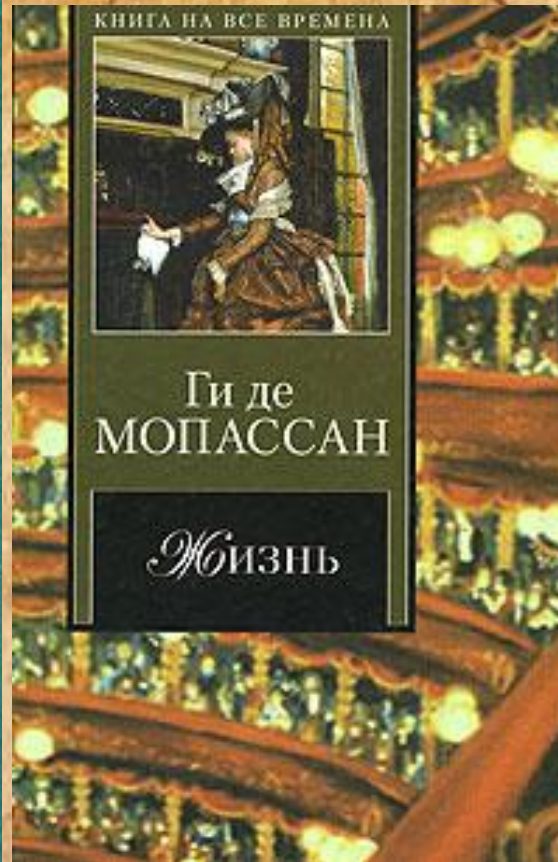
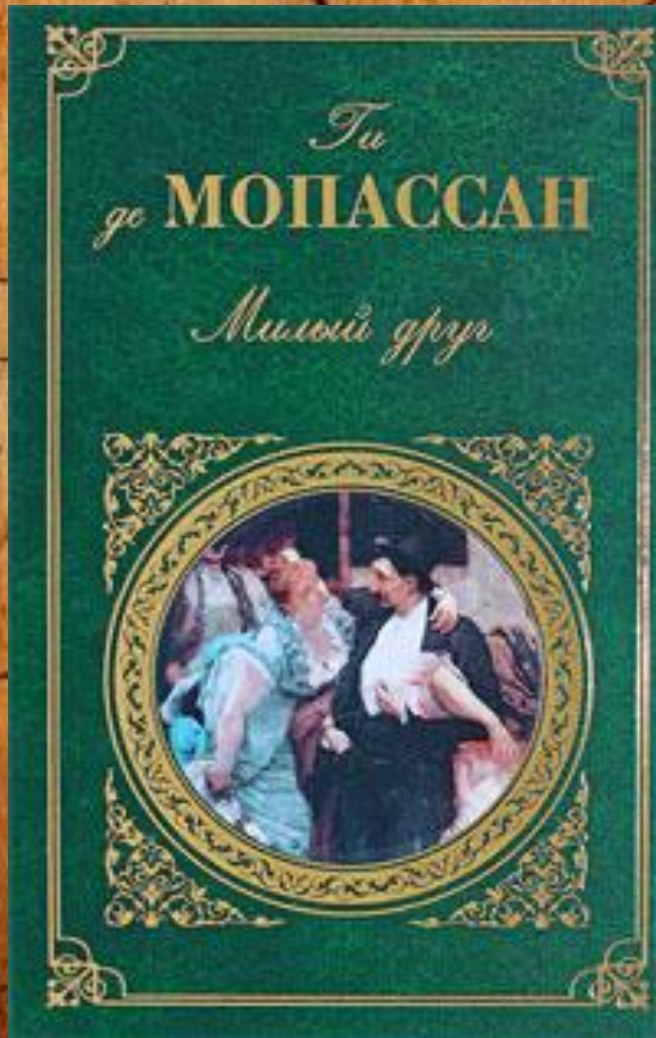

Г. Флобер

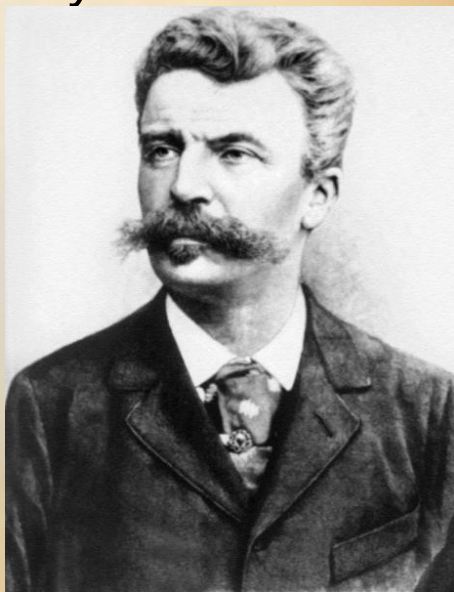
И. Тургенев

Шедеври

Гі де Мопассан - реаліст. У його творах докладний опис життя і побуту людей.

Причому людей різних: дворян і простолюдинів, багатих і жебраків, освічених і «простих». Гі де Мопассан не боїться зачіпати гострі, болючі питання нашого суспільства.

Крім того він хороший психолог. Письменник дуже тонко показує, практично «вивертає» душі своїх героїв, даючи читачеві шанс зазирнути туди. Його герої - справжні, реальні біологічні істоти, схильні основним законам природи.

Надмірне
розумове
напруження
позначилося на
психіці
письменника. Гі де
Мопассан помер в
1893 році від
паралічу мозку.

Дякую за увагу!

